

לפנִי שְׁנַיִם הַפְּתִים הַוּכֶה עַל אָמוֹנוֹת בִּשְׁטִיכִיתָה שְׁבָעַלִיָּה.

יְהֻדוֹת אַלְזֵ"ר, קָרְבָּה וְצָ'ילָה אֲדוֹגָמָאָות טְפוּטִוָּת "עַלְיהָ שְׁטִיכִיתָה".

~~בְּלֹא~~, בָּשָׁעָה הַמְשָׁבֵר לֹא עָלוּ אֶרְצָה, אַלְאָ מַתִּי מִסְפָּר, חַרְבָּה הַגָּרָה לְאַצְפָּת,

לְמִיאָמִי אֶל הַחַטְפּוֹרָה פְּכַל אַפְּרִיקָה.

~~לֹא אָכְבָּם בָּמָקוֹם הַזֶּה לְנַחַת מַעֲמִיק עַל אָוֹפִיה שְׁלָל חַעֲלִיהָ הַרְוֹסִית~~

זְמִקְוֹדָותָה הַרְשָׁתוֹבִים. מְסֻפִּיק לְהַגִּיד שְׁהִיא צַמְחָה עַל קָרָקָע פּוֹרִיה שְׁלַיְהוּת,

מוֹשְׁרָתָה, מָאוֹת פְּשָׁנִים, וְעַל קָרָקָע שְׁלַיְהוּת הַסְּמָאָלִינִיטִי. נַעֲמָן כָּהֵן (הַמְּאָמֵן)

בִּתְגִּינוֹן אֵין אָוֹרֵךְ לְהַזְכִּיר אֶת הַמְּפָעֵל הַאֲבִידָה בְּגַוְשָׂא יְהֻדוֹת רַוְשִׁיהָ

שְׁנַעֲשָׂה שְׁנַיִם עַל גַּבֵּי שְׁנַיִם, בִּשְׁטָנוֹת וּבְשְׁקָטָן עַיִן, קוֹמֵץ אֲנָשִׁים בָּאֲכַנִּיהָ שְׁלָל

מִשְׁרָד הַחוֹזֶק, ~~בְּמִזְרָחָה כְּדָאָשָׁוָה שְׁלַיְהוּת אַבְּנָיו וְעַלְמָיו וְעַלְמָנוּבָיו.~~

~~כְּהֵן אָבָּרְבָּדִילְקָה אַל יְהַגֵּן כְּלָמָדָה אַל יְהַגֵּן כְּלָמָדָה~~

עַל חַעֲלִיהָ הַזָּאת אֵין אָנָּי מַעֲוָנִיָּה לְבָרָר, אָנָּי רֹצֶחֶת לְהַחְרִבָּה בָּעַלְיהָ

שְׁלַיְהוּת הַמְּעָרָב, וּבְעֵקֶר שְׁלַיְהוּת יְהֻדוֹת דָּרוּם-אָמְרִיקָה, אֲשֶׁר אָוֹפִיה הָוָה מַיּוֹחֵד בְּמִינָוּ,

הַנְּמַשְׁכָה שְׁנַיִם דְּבוּרָה מִזְרָחָה הַמְּדִינָה, בְּרָאַשִׁיתָה בָּעַלְיהָ קְבָדָה בְּעַקְרָה גַּלְאַחֲרָוּגָת

בָּעַלְיהָ עִירּוֹבִיהָ.

הַאֲשָׁלִיהָ שְׁלַיְהוּת יְאִירּוֹפָה חְדָשָׁה בְּדָרוֹת אָפְּרִיקָה

יְהֻדוֹת דָּרוּם-אָמְרִיקָה שְׁמַקוּרוֹתָה בְּהַגִּירה מַאִירּוֹפָה הַמִּזְרָחִית בְּעֵקֶר,

וּמִרְאַשִׁית הַמְּאָה, אָבָּל בְּעֵקֶר חַגִּירָה תְּמִוּנִית מְפַלְתָּמָת הַעֲולָת הַרְאַשְׁוּבָה, בְּעֵיקָר בְּשָׁנוֹת הַעֲשָׂרִים וְהַשְׁלֹשִׁים.

הִיא הַבִּיאָה לְגַלְוָה הַחְדָּשָׁה, חַרְבָּה יְהֻדוֹת מוֹשְׁרָתָה שְׁמַקוּרוֹתָה בְּמִזְרָח

אָיְרּוֹפָה, וְהַתְּהוֹשָׁה שְׁהָם לְמַעַשָּׂה מַחְדִּשים אֶת יְהֻדוֹת אָיְרּוֹפָה בְּאָמְרִיקָה. הַגִּירה

הַנְּמַשְׁכָה, הַמָּגָע הַקָּרָוב לְאָיְרּוֹפָה, לְחַרְבָּה, אַקְאַקְאַקָּה הַבָּקָורִים הַבְּלָתִי פּוֹטְקִים

שְׁלַיְהוּת אָמְנִיה וּעֲטָקָנִיה, וְהַקְּמָה הַמוֹּפְּדוֹת הַקְּהִילָּתִים בְּדָגָם אָיְרּוֹפִי אָבָּל בְּעֵיקָר

הַרְעָנוֹן שְׁלַיְהוּת הַיְהֻדוֹת הַרְאַשְׁוּבָה עַיִן, גָּלִים נַמְשָׁכִים שְׁלַיְהוּת הַגִּירה יְצַרְוּ אֶת הַהְרָגָשָׁה

שְׁלַמְעַטָּה הַיְהֻדוֹת הַזָּאת הִיא מַוְבָּלָעָת יְהֻדִּית אָיְרּוֹפָה בְּתוֹךְ תְּרַבּוֹת זֶרֶח,

ושהמרבות היהודים האירופיים היה נכט ~~אלא~~ ^{אלא} שלא יכזיב.

~~אלא~~ השוואת שנותיה ידעת זאת ממקורות הגירה מתמידים, אגדות של מקור

גירה רבוחית, מקורית, יקרו בדרות-אמריקה ~~שSENT~~ עמוק של חל רוחני. ~~אלא~~

אין יותר משבאים אנושיים ורוחניים שמקורו בהם באירופה ~~הזמן~~

~~אלא~~ קיימת ליצירת תרבות יהודית חדשה, המוחפת להנאי היבשת השונית באופן מהותי מזו התרבות ביבשת אירופה.

~~אלא~~

בארגנטינה, שהיא בעלת קהילה גדולה מאד, שלטה במשך שנים רבות

הاسلיה של "אירופה חדשה", והיא המשיכת להיות התפיסה של המנהיגות המקומית ושל שליחי ארץ ישראל.

~~אלא~~ ~~אלא~~ ~~אלא~~ ~~אלא~~

באדרון הזמן, החיל הדור הנוכחי לראות במקומות היישוב החדש של הוידי

את מולדתו שלו, הוא ספג בנויריו את התרבות והמנהגים החדשניים, בו

בזמן שהלך והחרך ממקורות הרוחניים של ביתו, בעל נכסים יהודיים,

שורשיים/אטליזם. הוא הושפע, וחנך, על ברכי התרבות החדשה — ללא כהופיו

המהגרים, שהיו גוף בעל מחווה של זרות ושוליות ביחס לתרבות החדשה,

~~משמעות~~ ~~משמעות~~ ~~משמעות~~ ~~משמעות~~ ~~משמעות~~, ספג הנער את

התרבות החדשנית והרגביס את עצמו חלק ממנה.

לא תרבות יהודית חייה בביתו, ~~אלא~~ בסביבתו הקרויה, בבית

הספר, או ניברטיטה, ולא ביתו היהודי במקשרי התקשרות המונחים, שהינן

בעלי אופי מקומי מובהק, הרגיש הנער זרות ומחווה של שוליותה בפבייה

היהודית, ומחווה של שייכות לתרבות מתוך הוא צמח כאדם.

לא מחווה יהודית, אין מקום לקבלת תפיסת איגונית, שהייתה

חלק מן האמונה של דור המהגרים ~~שאותם~~ ~~אטיפ~~ איגוניה אבל לא הגשים אותה.

ח' חילק קטן מאר של נוער הלומד בבחני ספר יהודיות, ובלתי קומץ הקטן
שהשתינו לchnועת החלוציות והציוננות (עליה גלאים עליון).

ללא יהדות-אין ציונות, וללא אבא ציונות אין עליה רוחנית,
יש עליה אבל מבחינה רוחנית היא טעונה להבירה נורמלית של חופשי מקומות
חיים אחרים.

החלל התרבותי היהודי ומקומו כל מדינת ישראל.

ז' שנות ראשית המסביר של יהדות דרום-אמריקה, שנות גמר מלחמת
העולם השנייה, ותחילה יצירוף מחושה של חלל תרבותי יהודי, בעקבות הרשות
יהודית אירופאה, היו שניים דרמטיות במאבק להקמת המדינה ותקומה.

מדינה ישראל מילא בקרב היהודים את מקומה של יהדות אירופה.

עוצמת הרגשות ותחומי עמוק בשותפות הגורל עם מדינת ישראל, יצרה אשלה נוטפת;
זאת שמדינה ישראל יכולה למלא את מקומה של תרבות יהודית חייה וחוותה,
אבד בכך פעלו שני חליבים שונים, תמייה גדולה ותהווה שותפה עם
גורל המדינה ותפקיד התבוללות הולך ומעמיק.

מדינה ישראל הועמדה בפרק דאגה של המפדר היהודי והציוני
הדרום אמריקאי, ומילא חלל שહר וגונצא בחיים התרבותיים, אבל הם היו
חפרי יכולת להחליף את הצורה בה חיים תרבויות וחותוך יהודי לדור הבא.
ונוטפה אשלה נוטפה, שהרות כזאת בוגרת בפנים סכנת התבוללות
בדולח.

תגועות הנוצר החולצות ולייה חולצת גדולה יצרה את
ההרשות שזאת יהדות ציונית, והעליה היא הגשמה התפקיד הציוני בדבר
רובן מאליו.

המנחיות הראשונית של תנועות הבוגר החלוציות היו מהגרים ~~אשכנזים~~ עצם או דור ראשון של ילידי היבשת, ומחושה צייפות לרוב ללא תרבות יהודית - הועברה אליהם ע"י הורים מהגרים שהקימו בדורות אמריקה א"ח ¹⁸⁰²⁻¹⁸⁵⁰ ~~העקבות~~ ~~אשכנזים~~ המשורתיות של יהדות אירופה.

השנים האחרונות, והחברה המזעקה של מלחין התבוללות גדוֹל ועמוק, פורצאו בחוד האמת הנוראה את שתי האשליות הגדולות; שאפשר לקיים חיים יהודיים ללא יהדות, ושהקשר עם ישראל הוא מחייב ליהדות מותאמת לתנאים החדשים.

16. ^{ב-1920} ~~העליה ואופי העליה התקדמת~~

הסביר הראשון הורגת בהלחתן של תנועות הבוגר הציוניות, ¹⁹²⁰⁻¹⁹³⁰ ^{בתקופה} דרטית של העליה הקבוצית. ללא יהדות אין אידנות ולא פיגנות אין עליה בעלה הכרה. אבל את לדול העליה החליפה הדתות, העירוניות, שהמנוף העיקרי של הוא התדמית הדורה של מדיניות ישראל ומחושת הבראשית של חברה חדשה ההולכת ומקפתה בה.

התגברת העליה שטרכחה היפואית היה להחזיר תנאי חיים טובים יותר, להבטיח המשך היהודי של הבנים, ^{ברוחם} ~~בתקומתם~~ גולן ובוגר של נושא תערובת.

העליה זו, שמקורה ~~הבטחי~~ הייתה ארגנטינה ומעט אודובו, ^{כ-1920} הייתה עליה שונה, עירונית, אבל ^{בראשית} היה עליה שעולים שבת היישובים עבר יהודית ציונית, בדרך כלל.

עליה זו הייתה מדיניות ישראל עולמים רבים וטוביים, אבל התחילת להיות מושפעת מההדרשות מהחנאים שניתנו להם ע"י אמצעי קליטה. ^{הלאה}

אין לנו מספריהם, אבל הירידה היתה גדולה, והירידה הגדולה פגעה בגודל העליה. היה גידול בירידה ותקשונה העליה.

באו אלמנטים רבים, שהיוו בארץ בעיות חברותיות וככלכליות וקשיים.

קליטתם היו גדולים, כל מהם חילוקין נס.

שנות המלחמה פגעו קשות בעליה, אירדה באופן דראמטי, והגבירה את זרם הירידת.

מלחמת אשת הימאים והשפעתה

אין צורך לחזור על ההשפעה הכלמעט מאביה של המלחמה. גל הדבאות שהוחלף במלחמות בהרועל הבזחון והשפעתה הבוגשת העמוקה פלבו את תשומת הלב של כל היהודים, גם זו שבחיליך התבוללות. בעיקר נוצר נוער שטודנטיאלי, וכן התחזק גל העליה.

עליה צו באח נדחת ע"י גדי דגשוו עפוקיהם.

את עיקרה של עליה זו היו צעירים ושטודנטים, שלא השתיכו בהכרח לארגונים יהודיים וציוניים.

הקלות הגדולות שביחנו בעיקר לסטודנטים, פלבו חוגים שונים של עולים שנדחו ע"י מניעות שונות כדוגמת: "מה יש לי להפוך", גם אלמד, גם אכיר ארץ חדשה וכל זה לא על השבוני".

התוצאות לא אחרו לבוא.

עם דעיכת התחלה הראותית, והמגע עם קשיים גדולים במקומות היישרائيلית ובאזורים בריטיארים, החל גל עליה זה לעור. העליה נעשתה ממש עבדת ישירות למקומות הכלכלית החברתית אמריקה הלטינית.

בגל העליה מברזיל חלה ירידת בעקבות מצב כלכלי משחרר שם, ועלתה העליה מארגנטינה בעקבות המשבר הכלכלי שם.

השבר בעריה

העליה הרוותה והפרימאט שנחנו לה (ועל כך אין אני מוכן להתווכח, זהו או הפטורי), והאופי המינוח של וועליה האפרו-אמריקאית, העמידו את העולה הדרום-אמריקאי בהרגשה של הווער בוחיות בהחילת ואחרי כן בהחשזה של קפוח.

העליה הרוותה בא הננה בחוסר כל ואנו חייבים לחת לו הכל.
העליה האפריקאי יש לו כמעט הכל, אנו גותנים לו מעט, והזכויות לעולים מהוות בשביilo אקאה הקלה גדולה מאד.

העליה הדרום-אמריקאי נמצא מחוץ לשתי הקטגוריות. יש לו מעט, והוא זוק לעדרה גדולה של המופדות. אלא שכאן יש להסביר, שהמפע שהוא מביא לארץ - שווה הרבה מאד לארץ מואאו. המעביר פוגע בו קשות מבחינה כלכלית, וכן הוא הופל אדם מפודר לארץ מואאו - לנזק לעזרה בגיןו. הוא נכנס לקטgorיה של עולה מרושיה מבחינה ארוכיו, אלא שאינו נהגה מכך הפרימאט שנייתן בדק לעליה מרושיה.

תஹוטו היא שהוא נופל בין הנסיבות - שטני צידיו יושביהם העוליט מרושיה ומארצותה.

- שמעתי בבקורי שם, ביטויים חריגים של "ירידים חדשין", על היחס שגilio כלפיהם, ולמרות שלא קיבלתי את עיקר טענותיהם ביחס להכרה ^{ג'ריך} לא יכולתי לסתור חלק מטענותיהם בוגיע לייחס שגilio כלפיהם.

בעית השודגנטים

השודגנט הדרום-אמריקאי הרגיש במצוות האוניברסיטה בישראל מיכסלים גדולים אנסן
א. א. ידיעת השפה.
ב. אינו יודע אנגלית - כלי עזר הכרחי בלמודים באוניברסיטה בארץ.

- ג. ביה הספר בארץ מוצאו הוא ב黠מה נפוצה הרבה מן הרמה בארץ, בעיה שאינה קיימת אצל הטודנס המערבי אירופאי והאמריקאי.
- ד. הקיריות היחסית של הטודנס אקסה ישראלי (וזו מה חשוב מה המניעין המואדיים או לא מואדיים כלל חופש זו).
- ה. החושת הפרימט שניתנה לטודנס הרומי והאמריקאי.

החותמ היא חריפה: ירידת של טודנטים, וירידה דרמטית של הנרשאים לבוא ללמד באוניברסיטאות בארץ.

עליה בירידה וירידה בעלייה

בפרק הכל, אנו חיים עכשו בתחום המשבר של העליה הדרום-אמריקאית, למרות עליה לדעתי קו גישוראלית של ארגנטינה בעקבות המשבר המדיני, כלכלי חברתי שועור עתה ארץ זו.

ישנה ירידת בדולח יחסית של עולים שבאו בעקבות מלחמת ששת הימים.

לירידה גורמים רבים, ולדעתי כמה מהם ~~אלא~~ חשובים:

- א. היהת זו עליה ללא יהדות ולא ציונות.
- ב. קשיי קליטה בחברה הישראלית.
- ג. החושת קפוא ביחס לשתי הבעיות הגדולות יחסית - הרומית והאמריקאית.
- ד. קשיים כלכליים גדולים בעבר מטה לבן.

הירידה הגדולה היא בעיקר ~~אל~~ זוגות פער, אקדמי, ילידי, שרוות אמריקאית, מושגים בהרבות שפ, וזרים לתרבות יהודית ולהשכלה ציונית מושרחת.

הה באו לראות חברה אחרת, מדשה, טובה יותר, שוויונית יותר, חברה שיכולה להעמיד אתגר ~~לחיים~~, ומוצא בהיליך ההתחשנות באינפלציה, ובפרט החברתי, שמנים שמעמידים בטימן שאלת אם האופי "החדש" והשונה של החברה הישראלית.

המ אצאו חברה טבורה, והנבקת במרפקי עלות במהירות בשולם החברתיי-
כלכלי, מופנה ובלתי מתוחה, ולא מופנה להבין את הקשיים הנוראים של
אדם הבא לארץ אהמת, לחרבות חדשה, הנבקע עם שפה חדשה, בהנאות שוגית,
והזקוק יותר מכל מלאה טוביה, ליחס לבבי, לסתימתו.
62 גוזן
הפקיד, כמה שיתה פוב - ועוד דבר על כך - איננו יכול ~~אלא~~ להחליט
להחיליך חברה שלמה.

~~אנשי אלה לא באו בעקבות חיים יהודים אינטנסיביים, וציננות
הצומחת על קרקע יהודית, ולא ראו את עליותם, כאשר הפליג רוחני
פנימי עמוק.~~

המ באו לנאות; הנשיין לא הצלחה - חודיפ, ותו לא.

מחושת הקפוח ביחס לעליות האחורה, פגע עמוק בגאות העצמית
שליהם. המ לא ברחו מ"הר געש". המ באו מושך רגש מהיר לתרום את תרומתם
ואינם יכולים לשבול את מחושת הנחותם שהיא תוצר של רגש קפוף.
הקשויים הכלכליים הם רלוונטיים. המ באים מארצם מטהlixir של
פתח, אינפלציה דוחרת, והשורגי העמוק בערך רכושם עם העליה מגביר מאד
את מלותם במוטדות, ומחושת הקפוח בעקבות התלוות.
הירידה פוגעת בעיקר בשטונטיש, ובערים שיכולים להזור לא
קשה הברתית ובלכליים, להקלת מחדש שט, וירידת פוגעת ישירות מטהlixir
העליה של אותן השכבות.

ג'טראם

הפקנות שבתגובה

א. הצורך ביאירת חיים יהודים וציוניים
לא שינו דראטן ביחס כלפי הצורך להבין שיש לייצור בארץ
אמריקת הלטינית מערכת שלמה על מוסדות המוסgalים להמודד עם מטהlixir
החברות, כלומר יארה של מטהlixir בלוחו צנזרית של חיים יהודים
9/..

ותרבות יהודית - תיווצר אכנה התבוללות עצומה ביבשת, שכל אידאולוגיה
שליה היא מבוללה.

ארץ כמו ברזיל, המבוללת ב מהירות עצומה אידאולוגית, יפניש,
ברמניש, פולנייש, ערבייש - ~~בנוי לבודיל בטהlixir~~ משושך יותר אם הידות
הקנאה יחתה והמפורצת מאד (180,000 יהודים מפוזרים ב-10 רבעיז
משמעותיים).

ללא קיום היה יהודיות, אין גם עחיד להגעה ציוגית.

ההגעה הציוגית, אשר קיימת בכוח ההתקדש, איבנה מהוות גורם
משמעותי בחזקת היהודיות, משרות כוחה הפליטי מוסדרת, ולא פעילות
ציוגית אינטנסיבית אין להאין לעליה משמעותית בשנייה הרחוקות העתידות.

העלייה של היהוד עדין נזונה משורשים עמוקים שעדיין היה ייחודה אירופה,
החולبية ויבשת לא קרע פוריה, (ואידאולוגיה מבוללה לא יהודית, והעדר
חיים יהודית וציוגית, אין מהוות קרע פוריה, שעליה צמחה עליה
בעל תודעה והכרה.

ב. יצירת כליע ציבוניים המסוגלים לפעול פועל לטובה לטובו הרבה

הקמת הנועה עליה, שאינה מרכזה עולמים בפוטנציה בלבד, אלא
עושה פעולה עמוקה, יהודית וציונית לטויה ארוך, שמחנה, ולא רק
מפעילה, שחדירה מוחשת عمוקה של אהבה ישראל, שפוגלת להtmpodd
מחינה אינטלקטואלית עם בעיות היהדות בעולם של טאנדרטיזציה מרבותית,
ומסוגלת להשbir את השוני העמוק של אופי החברה הישראלית, לעומת חברה
המערבית, למראות פ מגניה התייאוגיות.

הנועה מחנכת ולא עוסקת בטעולה.

והרעיון מוביל ישן לזרק של שינוי דרמטי באופי השליח.

ג. שיגור אופי ורמת השליחות

לארגון עליה, הזרמתה בעצמה לאטרדי העליה בגולה, מטפיך פקיד טוב, יעל.

לחנוך לעראת עליה - אין שליח זה אלא מציק.

ללא הכלויות מטוכנות (אבל אין ברירה אלא להבליל כדי לא לפגוע אישיך) - השליח הנוכחי, ללא מקרים יוצאים מן הכלל, הוא פקיד, לפעמים טוב ולפעמים אינו טוב, ואיןו אישיות מחנכת.

הוא אינו מסוגל להתמודד מבחינה אינטלקטואלית, לרובם אין לו שפה, עם דור של אשכליים שפה על רקע של גלות מובלעת. הוא אינו מכון - שלא לדבר כבר על הנביה - המוגול להיו צנור תקשורת יעיל בין המזיאות הפנימית היהודית, היהדות המושרשת, עולם זר בעל תרבויות שונות.

אין לו ההשלה הדרישה ולא מחושה עטקה של שליחות. הוא שדר עניין, ואיןו אהן נפשות.

ללא שליח בעל שעור קותה, משכפל ובעל תחושת שליחות, לא חטא ביחיד עליה גדולה, הדורשת השקעה נקייה ברוח וברבotta, ובאמונה יהודית וציווילית.

ג. שוני מהותי ביחס החברה היישואלית אל העולה

אין לקבל את ההברקה של גיורא יוסטל ז"ל ש"או רוחבים את העליה ושורבים את העולה", דבר שאין אפשרות לשנו.

יש הכרה לא רק לטפל טוב בעולה, יש להשקי מאמציות עצומות לשנוות את הקשר של היהודי המצרי (אם יש בנסיבות יראלי בזח) אל העליה ואל העולה.

המופעוה של השנים האחרונות, של פנתריפט, בעיוה דיר לזוגות צעירים, שכונות עובי, הגבירו את התהווות כאילו העולה מועדת לעומת היישראלי ושהווה עבורה מסוגל לכיפור תנאי חייו, ובכעס מחק את ההבהה שזוהה מדיננה ציונית, ושהולה מהוות מושחת עצמה למדינה קשנה מוקפת אובייבים.

אותו העולה מלפני 20 שנה מתחבל בזעם אל העולה החדר, כאילו אני חוקים שוניים פועלם בלביה.

אין לקבל את הטענות התהווות הדעת.

יש להגבק נגודה בכל האמצעים - בחינוך, בהברה, באמצעות תודעה, ומארגן של הפנחיות וכל אמצעי התקורת, ושבורני שנוכל ליצור אוירה שבה העולה ירגיש את החמשות הדרישה לו בחברה חדשה וזרה.

ג. יצירת כלים מיוחדים לפתרון בעיות הגובלות פנאי מבללה את לאחראם
ביחס לעלייה מדרום אמריקה, לא מעט נעשה בתחום זה. לא ערכנו
כואז זה הוא חמי ואין אפשרות לדבר על כך בגלווי.

אבל הנעשהນ מספק ארץ מטופחת איננו חל על כל ארצות אמריקן
הLATINAM ומדובר בוגע בעולמים רבים מארמות שוניות.

אלא ש לפעוי אין זאת הבעיה היפודית.

ג. אנו היחס של האוניברסיטה אל הפטודנט מדרות אס אמריקן
יש לקבל את התנאים השוררים בבית הספר שם כנתון שהפטודנט העולה איננו
שפוגל להגבר עליו, ויש לשגור לפניו כלים מיוחדים. ללא חזרעה שטודנטים
יקשו להאמין בתנועה עליה וככל שהאוירה של קשיים חמוך, היא הפגע בעלות
סטודנטים ובעליה בכלל.

דברי שbow

יש להתעורר מז האשליה, שהשכיניה הביא לארץ עלייה גדולה.

אפשר לקבל את דבריו של ב.ג. ש"מ שאינו מאמין לנפש אינו ריאליתן", אבל אין לפועל בהתאם לכך.

לא השקע בדולח וארוכת טווח, תיפגע באופן קשה העליה מז המערב כולם, ובחותם זה העליה מדינות אמריקה.

הolicies ודרישות כוחות הנפש והרוח של יהדות אירופה, וכך גם השפעתם. הכלים הקיימים אין ברית יכולת התמודדות עם העולם החדש, המשורך והمبולל.

לא עזרת מדינת ישראל ביצירתם יכולת קיומם יהודי חפצע היהודות ולא תחייה עליה.

לא העוררות מופדרות העליה לביעות המיזנחות של אפליה זו - ~~זה~~ הילך וחגוע.

לא פאנץ הוועתי ממושך, ובבעל השקעות בדולח לטווח ארוך, במשמעות אונסיות מעולית, ובמשמעות, מטעורר יומם אחד ונראה שאנו לא יכולות להסביר, על אחת מהמי הופעות אלא או על שתיהן יחד:

א. יהדות גוועת, מהולשת רוחנית

ב. יהדות בעלת נטיות גלותוצנתריות, ושרואה במדינת ישראל גולה נוטפת ולא את המרכז של העם היהודי, ~~בעלה כוח משפט רוחנית זעמן~~.

ברור חייל,

20.1.75